

ligger her, vil den ingen Banfeligbed have. Derimod er der en anden Banfeligbed, og det er den, om den overhovedet vil have den tilfagtede Virkning. Jeg skal ikke negte, at der er et Slags Produkter, som fandtes i det oprindelige Lovforslag, og som jeg har en vis Vngstelse for, men som nu er gaaet ud af § 5, og det er Pølser. Efter det oprindelige Lovforslag kunde Pølser ikke indføres, vel at mærke, til de Steder, hvor Evangen herskede. Det var jo en temmelig indgribende Bestemmelse, idet Evangen vilde komme til at herste i Kjøbenhavn og maaste omtrent alle Kjøbstæder. Jeg kan ikke negte, at jeg tror, at dette er en Art Produkter, hvormed der drives en overmaade stor Misbrug, og at det derfor var ønskeligt, om man paa en eller anden Maade kunde faae denne Art Produkter undergivet et vist Tilfyn, en vis Lovang. Jeg skal heller ikke negte, at skjøndt jeg ikke er tilbøjelig til at gaa saa vidt, at tvinge Noget til at opføre Slagtehus, saa er jeg dog noget mere stemt for disse, end man fra anden Side har været, og jeg tror, at der kunde indføres en Bestemmelse i § 5, som gav Begunstigeller, naar man opførte Slagtehus. Det kan være, at man i saa Henseende burde give en Undtagelse og lade Bestemmelsen, saaledes som den er i § 5, gjælde for Landets Vedkommende, men det skal jeg ikke komme dybere ind paa. Derimod var det i det andet Thing foreslaaet en Endring, saa vidt jeg veed, en ny § 13, der lød saaledes: „Under almindelige Sundhedsforhold maa der ikke i Sundhedsredtægterne gives andre Bestemmelser om Kontrolten med det Kjøb, der indføres til Salg i Kjøbstæderne, end dem, der indeholdes i nærværende Lov“. Jeg tror, at det vilde have været en god Bestemmelse. I det Hele taget anser jeg det for ikke saa lidt farligt, at Administrationen paa de forskjellige Omraader har og faar et meget vidt Spillerum, et saa vidt Spillerum, at man næsten ikke veed, om ikke enhver Sag kan ordnes administrativt, især naar Lovgivningsmagten ikke er meget tilbøjelig til at blive enig med den ærede Minister. Jeg veed meget vel, at jeg har gjenneigaaget Forhandlingerne derom, at den høitærede Minister for sit Vedkommende har givet et Slags Tilfagn om, at han ikke skulde sætte Noe Bestemmelser i Værk imod Loven. Men, som han selv udtaler, han kan ikke binde sin Eftermand, og det kunde meget vel være, at der kunde komme en eller anden Justitsminister, der kunde have en bestemt Opfattelse om denne Sags Ordning; og neppe efter de Udtalelser, der foreligge fra den ærede Justitsminister saavelsom fra anden Side i det ærede Thing om, at Sagen maatte kunne ordnes administrativt, nærer jeg meget stor Betænkelighed ved at lade Sagen komme fra os uden Bestemmelse om, hvad der vedrørende Landsbylagterne i dette Tilfælde kan ordnes af

Administrationen, og hvad ikke. Det er muligt, at man kan komme til en noget anden Affattelse; men jeg tror ikke, at det gaar an uden videre at lade det passere, efter at det ikke er modsagt fra anden Side, at Sagen kan lade sig ordne administrativt. Muligvis vil dog denne Sag nok kunne ordnes, naar man giver Paragrafen en mere bestemt Form. Endelig skal jeg heller ikke negte, at der er et Stykke i § 7, nemlig det andet Stykke, som jeg efter Omstændighederne tror helst maa gaa ud. Efterfom det er Tilfældet, at der kan komme en Mængde Produkter, en Mængde Kjøb fra Ulandet herind, navnlig fra Sverrig, hvor man ikke er underlastet vore Love, og hvorfra man altsaa meget godt kan indføre sygt Kjøb og Kjøb af selvdyede Kreaturer, uden at der kan paalægges de Vedkommende, der handle dermed, nogen Straf, naar de handle i god Tro eller foregive at handle i god Tro, frygter jeg for, at det er noget for haardt for vore Egne at sætte Straffebestemmelser for dem. For mig er Hovedbestemmelsen i § 5, nemlig den, at der overhovedet ikke maa handles med sygt Kjøb, medmindre det har Dyr lægeattest for, at det er uskadeligt og tjenligt til Menneskesøde. Det forekommer mig at være Hovedbestemmelsen. Jeg maa altsaa ønske for § 5's Vedkommende, for saa vidt man kan enes derom — jeg sætter nemlig saa megen Pris paa Lovforslaget, at, selv om jeg ikke skulde kunne faae de Endringer deri, som jeg kunde ønske, kunde jeg derfor ikke ønske at lægge det Endringer i Veien — at den kom til at omfatte navnlig den Slags Produkter, som jeg har nævnet, nemlig Pølser, saaledes, at disse bleve underkastede Tilfyn, ja at det maaste endog saa ligefrem blev forbudt at indføre dem. Med Hensyn til Oprettelse af Slagtehus vil jeg ikke, at der skal gives Lovangbestemmelser derfor, men dog, at der paa en eller anden Maade opmuntres dertil, og at der gives dem en vis begunstiget Stilling. Thi jeg kan jo ikke negte, at i og for sig vilde Opførelsen af disse være det bedste og sikreste Middel; men jeg haaber, at de skulde komme af sig selv ad Frivillighedens Vej, og jeg skal tillige erkende, at det vilde være altfor byrdefuldt nu at paalægge tvingende Bestemmelser derom. Jeg skal derfor slutte med at udtale, at jeg ønsker, at nærværende Lovforslag som en af de første Love, til hvilke Arbejderkommissionen har taget Initiativet, maa nyde Fremme og endog saa blive færdig i nærværende Samling.

Klein: Jeg tiltræder den Udtalelse, der navnlig er kommen fra den sidste ærede Taler, og som indeholdt en Anerkjendelse af dette Lovforslag, af dets Fremkomst. Efter min Formening vil det være overmaade nyttigt og hensigtsmæssigt, om det maatte kunne naas i indeværende Samling at gjenneføre en Lov, der gaar i den Retning som dette Lovforslag. Det er meget muligt, at man